

ת"פ 14771/10 - מדינת ישראל נגד יצחק מלול,

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 14-10-14771 מדינת ישראל נ' מלול

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

מדינת ישראל
נגד
 יצחק מלול, ת"ז 069815165
הנאשם

גזר דין

העבירה שבביצועה הודה הנאשם וכותב האישום המתווך

הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתווך (ברבעית) ונקבע כי ביצע את העבירה המיוחסת לו, עבירה של הפרת אמונים (לא מרמה) לפי סעיפים 284 + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). מאחר שהסניגור הודיע כי בדעתו לטען לעניין ההרשעה, לא הורשע הנאשם במסגרת הכרעת הדין ונקבע כי החלטה לעניין זה תינתן לאחר שמייעת טענותיו.

לפי עובדות כתוב האישום המתווך, אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, בתאריך 13/10/20, בשעה 15:07 או בסמוך לכך, ביציאה מרכסים לכיוון כביש 70, נаг הנאשם ברכב ולא צית לटמרור "עצור" המוצב בדרך בכיוון נסיעתו. בעקבות עבירות התנועה הניתן, בו במקומם נמסרו לנאשם הזמנה לדין וכותב אישום ליום 14/01/13, כדי להישפט על עבירת התנועה בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה. כמו כן, על אתר ניטל ממנו רישיון הנהיגה והוחלט בזמןו לשימוש לצורך החלטה על פסילה מנהלית על ידי קצין משטרת ביום 20/10/20 בשעה 09:00 במשרד מתן"א זבולון. בסמוך לאחר מכן פנה הנאשם אל אדם בשם מוטי שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, אשר מסר לו את מספר הטלפון של אבניר דהאן (להלן: "אבניר").

בו ביום התקשר הנאשם אל אבניר ומספר לו אודות עבירות התנועה וכי הזמן לשימוש וביקש ממנו לסייע לו. בתגובה הבטיח אבניר להסביר לנאשם את רישיון הנהיגה עוד באותו היום וזאת בתמורה ל- 2,000 ל". לאחר מחק וממכר בין הנאשם לאבניר סוכם כי התשלום יהיה בגובה של 1,900 ל" בלבד. כפי שטὸם ביניהם, סמוך לאחר מכן נפגשו אבניר והנאשם באחדיון הcadogel שבקריית אתא, שם עבד אבניר, והאחרון מסר לאבניר את כתוב האישום והזמין לשימושו. לאחר מכן התקשר אבניר אל רוני משייח, מפקד יחידת משטרת התנועה הארץית "כרמל" (להלן: "רוני"), מסר לו כי במהלך היום עתיד להתקיים שימוש לנאשם בתחנת משטרת זבולון והשניים סיימו כי רוני יפעל כדי שרישומו של הנאשם לא ישלל שלילה מנהלית. רוני התקשר אל קצין יחידת מתן"א זבולון, צור רוקח (להלן: "צור"), וביקש ממנו כי יפעל כדי להקל עם הנאשם. צור ערך את השימוש בתחנת משטרת זבולון ובתום השימוש החליט צור שלא לפסול את הנאשם מהחזק רישיון נהיגה בגין בימוק כי הפסילה תבחן על ידי בית המשפט אשר ידוע בכתב האישום. צור החליט כאמור חרף העובדה שהנאשם כבר צבר לחובתו הרשות בעשרות תנועה, חילקן חמורות - לרבות עשר עבירות של נהיגה

עמוד 1

במהירות מופרזה ואי ציון לتمرור עצור. לאחר קיום השימוש של הנ羞ם לאבנור סכום של 1,900 ל' כפי שsscטם מראש.

הטייען לעונש

ב"כ המאשימה טען כי הערכים המוגנים בעבירה של הפרת אמונים הם אמון הציבור, טוהר המידות של עובד הציבור והפעילות התקינה של המנהל הציבורי. במקורה זה שלושת הערכים הללו נפגעו, ובצורה קשה. נטען כי הנזק שנגרם מטיפול פשוטה מן השורה באדם שביצע עבירה והנזק שנגרם לציבור הוא נזק רב. נטען כי גם חלקו היחסני של הנ羞ם בביצוע העבירה גורם נזק רב לציבור בכללו, לאמון במשטרת ובכל מערכת אכיפת החוק ולמלחמה בתאות הדרכים. נטען כי החלק היחסני של הנ羞ם אינו מבוטל. לעניין הרשעה טען ב"כ המאשימה כי האינטראס הציבורי, בשים לב לעובדה שהנ羞ם עבר עבירה ושים לב למלחמה בתאות הדרכים, נפגע קשה. עוד נטען כי בהמ"ש צריך להתחשב בפסקה הנוגנת בקביעת מתחם העבירה. נטען שפסקה ישנה שאינה מתישבת עם עיקרונות ההלימה נסוגה. עוד נטען כי פסקי הדין כולם, ודאי בשנתיים האחרונות, מדברים על הרשעה. עוד נטען כי רשות הרישוי תיטול את רישון הנגיף הציבורי רק במקרים שיש הרשעה שהיא רלוונטית לאוטו רישון, כגון עבירהimin או תקיפה. נטען כי עבירת הפרת אמונים פוגעת באמון הציבור בכללו ואין רלוונטיות לרישונו הציבורי של הנ羞ם. כן נטען כי הנטול הוא על הנ羞ם להראות שההרשעה פגעה בשיקומו בצורה ממשית. נטען כי דוחא בשל היותו של הנ羞ם נהג ברכב ציבורי האינטראס הכלכלי שלו בביצוע העבירה היה גדול יותר ומאחר שהוא הפר את אמון הציבור יתכן שאינו ראוי שיסמכו עליו להמשיך ולנהוג ברכב ציבורי. המאשימה טוענת שכאשר מדובר בהודאה ובאנשים נורומיים ללא עבר פלילי מתחם העבירה נע בין חודשי מסר ספוריים שיכל יורצוו בעבודות שירות ובין מסר בפועל של 12 חודשים וambilת השות על הנ羞ם, לצד הרשעה, עונש שירוצה בדרך של עבודות שירות, מסר על תנאי וכנס, זאת לאור נסיבותו האישיות של הנ羞ם.

ב"כ הנ羞ם טען כי בהמ"ש העליון קבע שאין זהות בין פסקה קודמת נוגנת ורمتה למתחם העבירה. לעניין הרשעה טען ב"כ הנ羞ם כי הנ羞ם הוא נהג הסעות ברכב ציבורי וכי הוא קיבל אישור בטחוני ברמה גבוהה על מנת שיוכל להסיע נוסעים לתוך רפאל. נטען כי הרשעתו פגעה חמורה בפרנסתו ובפעם הבאה שיבוא לפני משרד הרישוי לחידוש הרישון הוא יעלה לשימוש, כאשר שם יש החמרה של קציני התעבורה והם אינם מאפשרים לעין מחדש בחילתם. ב"כ הנ羞ם הציג את המסמכים הדורשים לשם קבלת הסיום הביטחוני של הנ羞ם להסיע אנשים לתוך רפואי מהם עולה כי הרשעה בפלילים נבדקת על פי מסמכים אלה ולאחר מכן פגעה בפרנסתו. באשר לעבירת התנועה נטען כי הכבש נמצא תחת עבודות בכביש, היה פKK תנועה, הנ羞ם עצר ונתן לתנועה לעבור, רק שלא עצר שוב בכו העצירה. נטען כי עבירה זו נזונה בבית המשפט לתעבורה, שם נדון הנ羞ם לknos של 600 ל' בגין אי מתן זכות קדימה. נטען כי הדבר מעיד על כך כי לא נשקף סיכון ממשי ממוצע של הנ羞ם. באשר לעבירת הפרת האמונים נטען כי עבירה זו אמורה להיות מיוחסת לעובדי ציבור, אך בעניין זה במסגרת ההסדר היא יוסה לנ羞ם והנ羞ם הודה בה. נטען כי חלקו של הנ羞ם בביצוע העבירה היה קטן שכן הנ羞ם פנה למשהו שיטפל בעניינו וכל חטאו היה שלא פנה למשהו שיטפל בעניין כעורך דין של ממש. כן נטען כי הנ羞ם הוא בן 55, מצבו הכלכלי אינו קל, הוא מפארנס משפחתי ומיד עם התיאצובתו במשטרת הוא שיתף פעולה ומספר שאבנור החתמים אותו על ייפוי כוח והם התמקחו על מחיר הטיפול בעניין. נטען שהנ羞ם חשב קצת שימושה אינו כשרה מכיוון שיפוי הכוח היה על שם אדם אחר ואף שאל את אבנור על כך ואבנור השיב לו שמדובר בע"ד שעבוד עימיו. נטען כי מדובר יותר בעצמת עניינים והיבט השחיתות רחוק מאוד מהנ羞ם. נטען כי הנ羞ם היה נכון מהיום הראשון להוזן ולסייע את התקיק וכי ניהול המשפט משפיע עליו מאוד.

עמוד 2

הנאשם עצמו ביקש להתחשב במצבו, טען שהוא אדם נורטטיבי המפרנס משפחה עם משכורת עצומה שלו ושל אשתו והצהיר כי הוא מצטער שנקלע לסייעתאציה הזו ולא יחזור על כך שוב.

דין

בקשת הנאשם מהרשעה

הכל הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיء את הנאשם. או הרשעה במקרה כזה תהיה יצאת דופן ורק במקרים בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה.

הפעלת הסמכות שלא להרשיء מותנית בשני תנאים עיקריים: ראשית, סוג העבירה אשר מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה בעלי פגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה, ובهم שיקולי הלימה והרטעה. שנית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה ובלתי מידתית בשיקום הנאשם (ראו: ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב(3) 337** (1997); ת"פ (א-מ) 01-09-8988 **מדינת ישראל נ' רבינוביץ'** (ניתן ביום 07/10/2014)).

כפי שנקבע בע"פ 2083/96 הנ"ל:

"**בפסקתנו נקבע כי המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיء את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה. ראו ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל, תקדים-עלין, כרך 737, סעיף (3).**

7. תכליתו של סעיף 7א לחוק, כפי שהיא משתקפת גם מן ההיסטוריה החוקית שלו, דומה איפוא לתכליית סעיף 1 לפקודת המבחן, המאפשר, כאמור לעיל, להטיל מבחן ללא הרשעה. מטרת שני אמצעים אלה הינה שיקומית. ואולם, כידוע, שיקומו של הנאשם - הגם שהוא שיקול מהותי של ציבור כולם עניין בו - הינו אף אחד משיקולי העונישה, שאלו מתווספים שיקולים אחרים הנובעים מאופיה של העבירה. אכן, עונישתו של הנאשם היא אינדוידואלית, ובית-המשפט בוחן עניינו של כל הנאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של העבירה, הצורך בהרטעת הרבים, ובעבריות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולה אף הוקעת מעשי העבירה - בצירוף מדיניות עונישה אחדה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורם העולמים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.

הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים:

ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים המפורטים לעיל".

לענין **הימנעות מהרשעה במקרה חריגים** ראו גם:

ע"פ 9893/06 לואופר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) פסקה 8 - 11;
ע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי ואח' (ניתן ביום 10.9.2013) פסקה 14 - 23.

בנסיבות העניין לא מצאתי צורך בקבלת תסוקיר מבחן קודם להכרעה בעניינו של הנאשם. הבאתិ בחשבו את מכלול הנסיבות כפי שהוצעו בפני. בהתחשב בעומס המוטל על שירות המבחן ומשמעותה הפניה לৎוקיר, דבר שייעכט את הדיון במספר חדשם, סברתי אי ניתן לבחון את מכלול הנסיבות ולתת את החלטתי ללא שיווג תסוקיר.

בעניינו יש לחזור מן הכלל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, שכן הנאשם הראה כי ההרשעה תפגע ממשית בפרנסתו ובשייקומו. הנאשם הינו נהג ברכב ציבורי ועל פי מכתב שהוצע ממפעליקו הוא אחד הנהנים המורשים לכינסה למפעלים ביטחוניים, ביניהם רפואי, והרשעה פלילית תפגע ביכולתו להסיע עובדים לרפא"ל ובעובודתו באופן מיידי וכן יש חשש כי לא יחדש רישיונו לנוהigt רכב ציבורי. כן הוצעו מסמכים לגבי הסיווג הביטחוני להסעת עובדים לתוך רפואי ושםם עולה כי הרשעה בפלילים תפגע בסיווגו של הנאשם ועל ידי כך גם גם בפרנסתו (חלק ב' לשאלון בדיקת ביטחון - אימות פרטימ - שבו נבדק עניין זה). על כן, מדובר במקורה חריג שבו הראה הנאשם שקיים חשש ממשי שהרשעתו תפגע בפרנסתו ובשייקומו ובנסיבות העניין, לאור חלקו הייחודי ביצוע העבירה ולאור נסיבותו האישיות, סבורני כי במקורה זה שיקולים אלה גוברים על שיקולי האינטרס הציבורי.

על כן, אני קובע כי בנסיבות העניין יש להימנע מהרשעתו של הנאשם.

שיעור בית המשפט לעניין הענישה

קביעת מתחם העונש הולם

בבאו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הולם, עליו להביא בחשבון את העונש הקבוע בחוק לעבירה שביצעו הנאשם, חומרת נסיבות המקורה ומכלול הנסיבות הקשורות למעשה ולמבצע העבירה. מתחם העונש הולם משקף קביעה ערבית לעונש ראוי, ואין משקף, בהכרח, את הענישה המקובלת והרווחת בפסקה קודמת, ובמיוחד בפסקה שקדמה לכיניסטו לתקוף של תיקון 113 לחוק העונשין.

בעניינו הנאשם הודה ביצוע עבירות הפרת אמוןיהם. העונש המרבי בין עבירה זו על פי סעיף 284 לחוק העונשין הינו 3 שנות מאסר.

הערך החברתי שנפגע

כפי שטען ב"כ המשימה, עבירת הפרת האמון טומנת בחובה פגעה בשלושה ערכיים מוגנים: פגעה באמון הציבור בעובדי הציבור; פגעה בטוהר המידות של עובדי הציבור; ופגעה בתקינות פעולות המינהל (ראו: דנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נ' שבס (30.11.2004); תפ (תל אביב) 2906-10-13 מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב נ'

ברהם לחיאני (30/09/2014; תפ (ירושלים) 12-10-9890 מדינת ישראל נ' יair רבינוביץ ואח' (7.10.2014)).

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

במקרה זה הנسبות הקשורות בביצוע העבירה אינן מן החמורים ביותר. חלקו היחסי של הנאשם ביצוע העבירה אינו החלק העיקרי. עם זאת, יש לזכור בחשבון את הנזק שנגרם מ�行 העבירה וכן את הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, כאשר במקרה זה הנאשם היה מונע בעיקר מסיבות כלכליות ווש בכור נסיבות לחומרה.

נסיבות שאין הקשורות בបיצוע העבירה

לענין זה יש להביא בחשבון את עובדת היותו של הנאשם בן 55 ובעל משפחה, שאין מחלוקת בין הצדדים כי הינו אדם נורטטיבי, אשר עובד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו כנהוג.

עוד ניתן להביא בחשבון את העובדה שעצם ניהול ההליך הנוכחי וכן ההליך שנוהל נגדו בבית המשפט לטעורה מהוות עבור הנאים הרתעה וגם עונש כלשהו. יש להביא בחשבון גם את הودאות המידית ושיטוף הפעולה של הנאים.

מתחם העונש ההורם

הפסיקת שהוגשה בבית המשפט מציגה מתחם ענישה בין עונשים צופי פנוי עתיד ובין עונשים של מאסר של ממש (אם בדרך ריצוי של מאסר בפועל או בריצוי בעבודות שירות). עם זאת, ניתן כי מרבית הפסיקת שהוגשה על ידי המאשימה מתיחסת למקרים חמורים יותר, אם מכיוון שמדובר בריבוי מעשים או בחזרה על המעשים ואם מכיוון שמדובר בעבירות נוספת, בנוסף על עבירת הפרת האמוניות. כמו כן, בעניינו אמן הודה הנאשם בעבירה של הפרת אמוןים במסגרת הסדר, אך יש להביא בחשבון את העובדה שאינו עובד ציבור בעצמו. על כן, לא ניתן לקבוע כי הפסיקת שהוגשה זהה למקורה זה.

בבניה בחשבו את נתוני המקירה כפי שפורטו, סבורני כי יש לאמצץ מתחם הענישה התואם את דרגת החומרה של המיעשים. כאמור, במקרה שלפני מדרג החומרה של המיעשים אינם מהגבויים ביותר.

לאחר בחינת רמת העונשה בנסיבות דומים, נראה כי רמת העונשה נעה בין עונשים צופי פni עדCID, כגון מאסר על תנאי של"צ ו开会ם לבין עונשי מאסר של 3-4 חודשים עד שנה, בין אם מדובר בריצוי בעבודות שירות או בריצוי במאסר בפועל.

ובעניןינו, בהתאם לנסיבות, בהתאם לעקרון ההלימה, שהוא העיקרי המנחה בקביעת מתחם הענישה ובהתאם לדברים לעיל, יש להעמיד את הרף התיכון של מתחם הענישה על עונשים צופי פני עתיד כגון מסר על תנאי, קנס והתחייבות ואת הרף הגבוה של מתחם הענישה על 8 חודשים של מסר בפועל.

סטייה מהמתמחם ומהעונש ההורם

בקביעת העונש בתוקן מתמחם הענישה או בסטייה מהמתמחם יש להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם. כאמור, מדובר בנאשם נורומטיבי ובעל משפחה. הנאשם עובד לפrensco ולפרנסתו משפחתו כנהג. עם זאת, לאור העובדה שמדובר בעבירה חמורה, הפגיעה בצדוקו כלו, אינני סבור כי יש מקום במקרה זה לסתות ממתחם הענישה ומהעונש ההורם.

קביעת העונש ההורם בתוקן המתמחם

אשר על כן, לאור האמור לעיל, כאשר אני מביא בחשבון את מתחם העונש ההורם במקרה זה, את הנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירות כמפורט לעיל, את הצורך בהרtauה אישית של הנאשם והרטעת הרבים מחד, ומайдן, את העדר העבר הפלילי של הנאשם, העונש שבניהול ההליך הפלילי וההליך בимв"ש לתעבורה וכן את הودאותו של הנאשם וחיסכון בזמן שיפוטי, הנני סבור כי יש להטיל על הנאשם עונשים צופי פנוי עתיד של קנס וחתיימה על התחייבות. עונשים אלה הינם מהרף התחרון של המתחם שנקבע לעיל.

סיכום הענישה וגזר הדין

בהתאם לעקרונות ולדברים שנקבעו לעיל, החלטתי להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

הנני גוזר על הנאשם קנס בסך 20,000 ₪ או 5 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 תשלוםיו שווים החל מיום 16/11/2014 ובכל 16 לחודש לאחריו. לא ישולם תשלום במועד תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי ויהיה על הנאשם לרוץ מאסר בתמורה.

בנוספ', הנני מורה לנאשם לחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות הפרת אמון או עבירות מרמה כלשהי בתוקן שלוש שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מיום

ניתן היום, ד' חשוון תשע"ה,
28 אוקטובר 2014, במעמד
הנאשם, ב"כ הנאשם וב"כ
המואשימה.
ר' שפירא, ס. נשיא